

Fili K  le  stiren Tuzak

Hindistan'da filleri evcilleştirmek i  in ilginç bir yöntem kullanılırmış. Orman zeminine, filin i  ine düşebileceği büyüklükte bir çukur kazılır ve üzeri dallarla örtülür.

Yavru fil gelip dallara bastığında çukurun i  ine d   er.

Fil, çukurdan çıkmaya çabalar ama başaramaz, takatsiz kalır, kurtulma ümidi kaybolur, hayatına dair müthiş bir korkuya kapılır, çaresizce bir mucize kurtuluş yolu veya ecelini beklemeye ba  lar.

Fil avcılarını yüzlerini de kapatan tümüyle simsiyah giysiler içinde, ellerinde sopalarla gelip fili şiddetli bir şekilde d  ver, yara bere içinde bırakırlar.

Hayvan, yediği sopaların ve yaralarının verdiği acıdan ve çukura d   mesi nedeniyle yaşadığı korkudan dolayı, hayatında görmediği bir bunalım ve ruhi    k  nt   ya  ar, birkaç saat içinde...

Sonra aynı avcılar, ağaçların arkasına gider ve üzerlerindeki siyah elbiseleri tümüyle çıkarıp, baştan aşağı beyaz elbiselerle ve ellerinde     it     it yiyecek ve meyve sepetleriyle geri gelirler.

File şefkatle yaklaşır, onu besler, yaralarına pansuman yapar, okşayıp sever, güzel sözler söyler ve onu düştüğü çukurdan çıkarırlar.

Fil, bu beyaz giysili kurtarıcılarının kendisine gösterdiği karşılıksız sevgi ve ilgiden dolayı o kadar minnettar kalır ki o andan itibaren ömür boyu onların gönüllü kölesi olur, her istediklerini yapar ve asla sözlerinden çıkmaz.

Onların kendisini az önce tuzığa düşüren, bunalıma sürükleyen ve döven siyah giysili adamlar olabileceği aklına dahi gelmez..

Alıntıdır